

Č.3 DRUHÉ PATRO

Školní rok 2016/2017

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 15

V tomto čísle nepřehlédněte:

Sokolí lety a pády – 51

Návštěva prezidenta – 53

Umíte anglicky? – 57

Skřítci útočí – 59

Nocování Druhého patra – 63

Den otevřených dveří – 65

Jsme první!

V dnešní uspěchané době je těžké být první. Informace jsou staré už ve chvíli, kdy je někdo zveřejní na stránkách s modrým pruhem a získají svých 1216 palců nahoru. Ale Druhému patru se podařilo najít něco, co ve škole nikdo nemá. Na Dni otevřených dveří jste si mohli povšimnout na dveřích 6. C žlutého papíru se shlukem černých teček. Poučení ví, že se jedná o QR kód, který urychluje přístup k informacím na internetu. Pokud byste chtěli najít stránky Druhého patra na školním webu, musíte najít školní stránky, potom záložku Základní škola, pak Aktivity školy a nakonec Školní časopis. Pokud má váš mobil nebo tablet čtečku QR kódů, zamíříte na

vytištěný kód a váš elektronický pomocník vám otevře přímo stránku s časopisem. V dnešní uspěchané době jste ušetřili až půl minuty! Tedy pokud máte chytrý mobil a čtečku kódů (ale ta se dá pořídit zdarma). Takže si nás můžete přečíst o půl minuty dříve☺.

Jak to vidí draci?

Celý rok jen ležím v pokoji, ale na podzim mě konečně vytáhnou ven do vzduchu. Já tak rád létám, je to jako těšit se na podzim, až zase uvidím tu krásnou krajinu. Párkrát už mě to i bolelo, když jsem spadnul, ale moje majitelka Emily to pořád zkoušela dokola

a dokola, až jsem byl tak vysoko, jako opravdový drak. Bylo to SKVĚLÉ, být tak vysoko. Jenže pak přestal foukat vítr a já se zřítil jako šipka k zemi. Strašně to bolelo, ale nerozbil jsem se. A tento rok budu zase létat tak vysoko jako letadlo.

Laura Gajdošíková 5. B

Když letí drak nad krajinou, vidí svět jako na dlani. Vidí lesy, řeky, rád by se v nich vykoupal. Lesy voní po jehličí, ale nejsou pro něj. Sám by se v nich potřhal a už se nikdy nedostal zpátky na oblohu. Draci vidí všechno, co se u nás děje, znají všechna tajemství. Jsou rádi, když cítí někdy kouř z komínů, ale když mají někdy štěstí, cítí krásnou vůni třeba z kuchyně. Dali by si taky s námi, ale bohužel nemohou. Někdy se taky stane, že se dva draci potkají a ani jeden se nemůže vynachválit se svým krásným vzhledem.

Eliška Dobiášová 5. B

Patřím klukovi Kubovi. Když mě šel jednou pouštět, vzal s sebou svého kamaráda Davida s jeho drakem. Foukal skvělý vítr a Kuba mě vypustil do oblak. Z nebe mám skvělý výhled. Vidím malinké lidi, domy, lesy, pole a mnoho dalších zajímavostí. Vyhlídku jsem si pěkně užíval, ale najednou zafoukal silný vítr a zamotal mě s Davidovým drakem. Ten pád bych vám nepřál! Točili jsme se jako pominití a velkou rychlostí jsme padali dolů. Klukům dlouho trvalo, než nás rozmotali. Už se těším, až zase vzlétnu na oblohu.

Kuba Kulišťák 5. B

Bramborové dny v 1. A

❖ Bramborové dny se mi líbily. Nejvíce mě bavilo vyrábění zvířátek z brambor. Těším se na další takové dny.

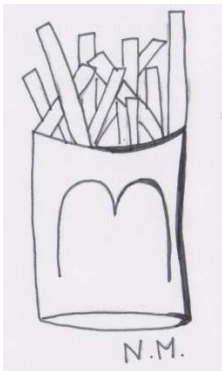
Terežka Domesová

❖ Bramborové dny se mi moc líbily. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme vyráběli zvířátka z brambor. Taky se mi líbilo, jak jsme tiskali trička. Nejvíce jsme se řehtali, když nás brambory nechtěly poslouchat při hokeji.

Barunka Přečková

❖ Bramborové dny se mi moc líbily. Dělali jsme výrobky z brambor a dalších materiálů, každý podle své fantazie. Já jsem si vyrobil kombajn. Už se těším na další tvoření.

Honza Kaňa

❖ Na bramborových dnech se mi moc líbilo, všichni měli moc hezké bramborové postavičky. Budu velmi ráda, když budou tematické dny častěji. Děkuji paní učitelce, že to tak pěkně vymyslela. Ráda chodím do školy za paní učitelkou a spolužáky.
Natálka Pupíková

❖ Hodně se mi líbil dnešek, jak jsme vyráběli postavičky. Vyrobil jsem ježečka z brambory, z párátko jsem udělal bodliny a na něj jsem dal list. Z bílých kuliček jsem vyrobil oči a čumák z fialové bobule. Také se mi líbilo, jak jsme seděli v kruhu a povídali si různé zajímavosti o bramborách. Dovezli je k nám lodí z Ameriky. Pak se mi líbilo, jak jsme dostali pracovní sešit, kde na prvním listě byli paní Bramborová a pan Brambora. Brambory mám rád, nejvíce kaši a pečené pečáky s máslem.
Vojta Hložek

Jak sokol poprvé (a naposledy) letěl...

Úžasnou výhodou Druhého patra je i to, že máme v archivu starší čísla a můžeme se k nim vracet. V lednu 2008 jsme psali o tom, že ze střechy sokolovny zmizel sokol. Prostě spadl. V létě 2010 se na jeho místě objevila kopie. V listopadu 2016 se ukázalo, že má sokol na hlavě ošklivou ránu. Když jej sundali, zjistili, že je nadobro po něm. Nabízíme vám původní článek Petry Kaniokové z ledna 2008 i zamyšlení současné 9. C, co se to

vlastně na střeše sokolovny stalo...

Je zima a fouká studený vítr. Ti, co jsou doma v teple, se radují, že nemusí prožívat tu strašnou zimu venku. Někteří to štěstí nemají a mrznou, třeba nemají kam jít. Některá zvířata se ukryjí ve svých obydlích a vyčkávají, co se bude dít. Mezi ně patří i sokol. Oživuje místa, kde sídlí a bez něj by bylo pusto. Jak rád by nás opustil, zanechal všeho a odletěl někam pryč. Jak rád by prožíval tu zimu. Alespoň něco cítil. Ale nemůže. Je totiž z kovu. Nemůže pohnout ani prýčkem. A tak tu trpí a touží po svobodě 100 let. Ale není všem dnům konec. Snad někdy

bude moci opustit své stálé místo. Ten okamžik se blíží. Brzy přijdou chvíle svobody.

Vítr lomcuje stromy, lidé jsou zmateni poletujícími odpadky i zlámanými stromy na krajích ulic. Sokol tento děj pozorně sleduje, právě se dívá na budovu školy, kde se odlamují kusy střešní krytiny. Stalo se něco neuvěřitelného. Sokol se pomalu pohnul a byl k nezastavení. Už zbývá jen pár centimetrů k volnosti. Přišel silný poryv větru. Bác. Sokol padá a opouští nás. Je volný...

Petra Kanioková 8. A (Druhé patro, 6. ročník, číslo 5)

Listopad 2016

Jednoho slunného dne letěl skřivan nalovit nebo nasbírat nějaké malé červíky a žížaly. Zobák už měl plný žížalek a už chtěl letět do hnízda za svými mládřaty. Najednou zahlédl krásného velkého červa, chytl ho do špičky zobáku a letěl do hnízda.

Jelikož skřivan bydlel v okapu na Tyršovce, řekl si, že to vezme přes sokolovnu. Skřivan letěl u země a u sokolovny vyletěl prudce nahoru. Najednou se před skřivanem objevil sokol. Skřivan se polekal a upustil červa. Ten spadl na hlavu sokola, kde

byla malá dírka. Červ zalezl do ní a v sokolově hlavě žil moc dlouho. Rostl a rostl a byl tak tlustý, že se do sokolovy hlavy nemohl vejít. Hlava praskla a červ se zakuklil a po čase z praskliny vyletěl krásný motýl. Od té doby má sokol hlavu na dvě půlky.

Verča Kneblová

Kolem sokolovny letěl skutečný sokol, který zabloudil při lovu. Uviděl sochu svého druha, ucítil v něm konkurenci a na sochu zaútočil. Takto přišel náš sokol ke svým zraněním.

Jan Šenkýř

Moje teorie je taková, že si ho sokolí samička spletla se svým drahým. Jelikož jí nevěnoval žádnou pozornost, zkusila ho uklovnout, ale on nic. Tak vylétla a pustila se za ním střežhlav dolů a dala mu co proto.

Jiří Kubica

Podle mě za zranění sokola mohli frenštátští holubi, kteří mu záviděli místo, nad kterým stojí a rozhlíží se kolem. Proto ho rozklovali napůl a doufali, že spadne, aby zabrali jeho místo.

Michal Křištof

V roce 2010 mě postavili na střechu sokolovny. První dny jsem byl pyšný, že jsem tam právě já. Líbilo se mi, jak na mne všichni ptáčci koukali. Jenomže potom si mě nikdo nevšímal a už jsem nebyl tak zajímavý. Přiletěl za mnou kamarád kos a povídá mi: „No, moc ti nezávidím, nemůžeš se nikam podívat.“ Potom hned odletěl a já si to probíral v hlavě a přemýšlel jsem o tom. Potom jsem přišel na to, že nejsem volný a že se mi to vlastně ani nelíbí a že bych byl radši, kdybych se mohl proletět. Všiml jsem si malých ptáčků, kteří si hráli a létali kolem kostela. Povzdechl jsem si, ale potom se slétávali ptáčci a vysmívali se mi a já jsem byl naštvaný. Naštval jsem se tak, že mi z toho praskla hlava.

Adéla Krístková

Návštěva pana prezidenta

Proč přijede pan prezident do Frenštátu?

- ❖ bude mít výlet. Filip
- ❖ abychom se na něj podívali. Věra
- ❖ uvidíme ho naživo. Tereza
- ❖ aby se nadýchal čerstvého vzduchu a poznal, jak se kde žije v jeho zemi. Julie
- ❖ můžeme se s ním setkat. Kamila Š.
- ❖ může říct, co se tu může změnit a naopak může něco pochválit. Denisa
- ❖ lidé můžou vidět prezidenta a přitom nemusí jezdit do Prahy. Blanka
- ❖ podívat se na krásy Frenštátu. Rost'a
- ❖ abychom ho viděli a blíž poznali. Gabriela

Čím se může naše město pochlubit?

- ❖ měli by mu ukázat celé náměstí. Filip
- ❖ naši školou. Věra
- ❖ horami, náměstím, školou. Eliška
- ❖ rampou u Astry. Jakub
- ❖ krásným prostředím (např. ZUŠ, kino, Astra) Tereza
- ❖ skokanskými můstky a Tyršovkou. Julie
- ❖ mohl by se ukázat kostel. Kryštof
- ❖ gymnáziem a Beskydskou stezkou. Blanka
- ❖ ukázal bych mu 3 fitness centra, dvě herny na stolní tenis a jedno fotbalové hřiště. Martin

- ❖ kulturním domem. Kristýna
- ❖ ukázat školy, muzeum, centrum Astra, nehtové studio ☺ Berenika

Čím se Frenštát nemůže chlubit?

- ❖ prezident by se neměl dozvědět o rozkopaných cestách. Filip
- ❖ pomalovanými stěnami. Eliška
- ❖ některými lidmi. Tereza
- ❖ těmi, kteří protestují proti němu. Julie
- ❖ veřejnými záchody. Kryštof
- ❖ tím, že děti mladší 18 let kouří a fetují. Gabriela

Koláče pro pana prezidenta

Pokud jste byli u návštěvy pana prezidenta ve Frenštátě na náměstí, pak jistě víte, že dostat se až k němu nebylo lehké. Přesto se to povedlo dvěma děvčatům, která jej uvítala ve valašských krojích a nabídla mu na uvítanou koláče. Jedna z nich, bývalá redaktorka Druhého patra Jana Cibulcová, nám odpověděla na několik otázek:

? Jak ses dostala k tomu, že pana prezidenta uvítáš koláči právě ty?

! Vlastně původně měla pana prezidenta uvádět moje sestra, jako vedoucí valašského souboru, ale bohužel jí to časově nevyšlo s jinou akcí, tak jsem byla povolána já.

? Byla jsi nervózní, když pan prezident zamířil k vám?

! Samozřejmě že byla, přece jen je to pan prezident. Nejvyšší představitel státu a já bych mu měla podávat ruku a reprezentovat město Frenštát.

? Jaká byla nabídka koláčů?

! Koláče byly tvarohové a hruškové. Nahoře byly malé koláčky, nejspíše ořechové, to jsme nezkoumali :)

? Co si pan prezident vzal?

! Pan prezident si vzal hruškový v domněnání, že to je makový koláč, ale byl velmi spokojený. Zbyl jen okraj koláče.

? Tipovali jste, co si vezme?

! To asi ani ne, spíš jsme vůbec nepředpokládali, že si vezme, ale nakonec nás jeho reakce zaskočila. Když viděl koláče, usmál se a hned po nich natahoval ruku.

? Co vám řekl?

! Moc toho zrovna nebylo, bylo vidět, že to dělá často a má přesně naučené, co kdy řekne a jak to bude probíhat. Když předával kyticí paní

starostce na uvítanou, zmínil se, že kytice je z hradních zahrad. Potom, když si bral koláč, řekl, že tyto koláče má moc rád a už se šlo hned nahoru.

? Byla jsi nervózní?

! Nejvíce nervózní jsem asi byla ještě před tím, než jsem se šla převléct do kroje, ve kterém jsem pana prezidenta vítala, jelikož jsem netušila, kde se převleču a bála jsem se, že přijdu pozdě. Vše ale nakonec

proběhlo v pořádku a při předávání koláčů jsem nebyla sama, takže tréma nebyla tak velká.

? Co se stalo se zbývajícími koláči?

! Zbývající koláče jsme museli odnést nahoru na radnici, jak nám bylo řečeno, i když jsme s nimi měli původně úplně jiné plány :D

? Jak sis pana prezidenta představovala, jaký byl ve skutečnosti?

! Vyložení nějaké představy jsem neměla, člověk ho vídá v televizi, tak předpokládá, že stejný bude i ve skutečnosti a opravdu to tak bylo.

? Byl to velký zážitek?

! Byl to obrovský zážitek, když se přiznám... Největší zážitek bylo asi to, jak všude stála ochranka, člověk se nesměl nikde špatně pohnout, pokaždé když jsem procházela radnicí z nějakého důvodu, musela jsem nejméně 3x dosvědčovat, že panu prezidentovi nechci nijak ublížit ani nic pokazit, což bylo až nepřijemné.

Halloween v naší škole

Když jsem 31. října přišla do školy, v atriu už svítily vyřezané dýně.

Paní učitelce jsem k nim přidala tu svoji a přihlásila se tím do soutěže. Starý keltský svátek Halloween přináší setkání se záhrobím, přicházejí duchové a lidé si k domům dávají vyřezané dýně.

U nás ve škole se to duchy, kostlivci, smrtkami a jinými maskami jen hemžilo a paní učitelky z nich byly někdy tak trochu v šoku.

První hodinu jsme měli angličtinu v jazykové učebně. Když jsme do ní vešli, byla vyzdobena, na oknech svítily svíčky a výuka pak byla netradiční, v duchu Halloween. Byly zde i halloweenské dobroty, které upekli někteří žáci z 8. a 9. tříd do soutěže.

Do půl jedné probíhaly v malé tělocvičně zábavné soutěže a pak bylo vyhlášení a ocenění nejlepších dýní a pečených dobrot.

Tam jsem měla radost, protože moje dýně skončila na druhém místě a já jsem dostala velkou čokoládu. Slavení různých svátků bych ve škole uvítala klidně častěji.

Kristýna Šenkýřová 7. B

Bylo to hezké, hodně se mi to líbilo, dokonce jsem vyhrál v loupání jablek první místo se svou 23 cm slupkou. Nejvíce se mi líbila ochutnávka druhů koření, měl jsem kakao, kmín, mletou papriku a vanilkový cukr.

Daniel Potůček 5. A

Myslím si, že to měli super, byli originální a měli i úžasné kostýmy a navíc malou tělocvičnu a zvládli to. Hodnotím 10/10, super. Ale já jsem takový, že nemám moc rád takové různé aktivity a tohle bylo výjimkou.

Lukáš Zajíc 5. A

Bylo to super, moc jsem se pobavila, akorát ta jablka mohla být lepší. Byly tam dobré masky a super soutěže. Moc se mi líbilo, že tam bylo malování na obličej.

Tereza Jašková 5. A

Mně se to moc líbilo na poznávání chutí, měla jsem tam sestřenicí Lenku a bylo to celkově super. Ve spirále z jablek jsem vyhrála oplatek, mňam. Odnesla jsem si taky dva bonbony a taky pěkně zmalovaný obličej, bylo to boží! Zúčastnila jsem se samozřejmě všech disciplín, ale byla jsem nadšená ze své 16 cm dlouhé slupky ☺

Nicol Babincová 5. A

Nejvíce mě na Haloweenu pobavilo, jak se všichni snažili kousnout do jablka, které bylo přivázané na provázku. Ze začátku si všichni vybírali velká jablka a moc se jim do nich zakousnout nepodařilo. Později už jsme dětem radili, ať si vyberou ty menší. A to už nebyla taková zábava, když se jim to stále dařilo.

Vojta Syrovatka 9. A

Byla sranda to pořádat, když tam chodili taková malí prvňáčci. Když jsem se přihlásil, že budu v tělocvičně pomáhat, tak mě dali do krájení nejdelší spirály z jablka. Některým to šlo, ale překvapilo mě, že někteří neuměli držet škrabku, natož udělat dlouhou spirálu. Bylo to dobré pořádat takovou akce.

Tomáš Hrachovec 9. A

Na Halloween jsem byla v malé tělocvičně u stanoviště, kde děti hádaly, co je to za koření nebo jiné věci, jako třeba kakao nebo kokos. Překvapilo mě, že i menší děti uhodly více než ty starší. Nejvíc mě ohromilo, když za mnou přišla malá holčička a uhadla všechno, dokonce mi i řekla, když jsem jí dala vanilkový cukr, řekla celý ten název. Nejhorší bylo, když jsem jednomu klukovi dávala skořici a on místo toho, aby to snědl, tak hodně zafuněl a už jsem to měla v obličejí.

Lenka Špačková 9. A

Něco pro ty, co umí anglicky...

Bullying

Bullying is one of the biggest problems you can face at school. In some states it is even illegal. Government is taking part in anti-bullying days or starting huge campaigns to stop that. The problem is at most U.S. and G.B. schools where bullies are not afraid of stealing your things or punishing you in front of all pupils. Here, in the Czech Republic, it is not that common. People usually make fun of you or secretly tell lies about you. Then there are just some bullies who just try to get you angry. But then, there are some very serious bullies you must deal with. If they try to beat you, fight back! Don't be afraid of them because that's what they want. Tell your friends. Tell your teacher. Tell your parents. They will help you! They just cannot do everything they want. You must defend

yourself and you must solve that as soon as possible! So, don't be afraid and tell the others about your problem and solve it together.

Jiří Kubica 9. C

Bullying

Bullying is a typical problem on some schools, especially in England, I would say. This problem is based on two types of people: victims and bullies. The typical victim is often just other in some way or he doesn't have enough money to buy fashionable clothes and because of that he has been also bullied. The bullies are people who wear fashionable clothes, they are often fashion leaders at school and are mostly intelligent. There are also more types of bullying, for example cyber-bullying, verbal and physical bullying. Victims should not ignore it because the problem is just going to be bigger. I think, they should tell that to their parents or a headmaster. I think the best punishment for bullies is to expel them from a school. I do not think the problem is that bad in Europe, it is mostly in the U.K. and USA. So, that's all I would like to say about that.

Patrik Davoine 9. C

Listopad

Byl jednou jeden pán a ten měl vymyslet králi jména pro měsíce v roce. Tak psal a psal a nemohl přijít na jméno jednoho měsíce. Díval se po okolí a pak se zadíval na padající listy a řekl si, že ten měsíc pojmenuje po listech. Napřed vymyslel název Padlisto, ale pak si řekl, že je to hloupost, tak slova přehodil a tím vznikl měsíc listopad.

Vojtěch Prášek 7. A

Kdysi dávno byl jeden hospodář a ten měl syna Lista. List se jednou rozhodl, že půjde do světa. Šel dlouho, až potkal pána Pada. Listo se s ním skamarádil a viděl, že všude kolem padají listy, spojili jména a vytvořili měsíc listopad.

Helena Vetešníková 7. A

Určitě víte, že jedenáctý měsíc padá hodně listů ze stromů a je velmi studené počasí. Jednou šel bůh Zeus a uviděl, že spadlo listů a to před jeho nohama vytvořilo nějaké slovo l+i+s+t+o+p+a+d. To je ono, pomyslel si bůh a ten měsíc pojmenoval listopad.

Michael Pospíšil 7. B

Záhadný obyvatel naší školy

!!POZOR!! Ve škole se objevil skřítek, který všem bere věci a schovává je tam, kde je nikdo nedal! Bylo už nahlášeno strašně moc přemístěných nebo na čas vypůjčených věcí. Domníváme se, že skřítek si vezme určitou věc, a když se mu zalíbí, tak si ji nechá, ale když se mu nelíbí, za nějaký čas ji vrátí. Bohužel nejde zjistit, kolik skřítků na Tyršovce je. Ani nevíme, jestli jsou kamarádští nebo zákešní. Jenom můžeme potvrdit, že jsou malí a mazaní. Tyhle řádky berte jako upozornění, abyste si dávali víc pozor na své věci, a když se vám nějaká věc ztratí, alespoň víte, kde zmizela.

Pavλίna Kantorová 7. C

Zlý skřítek úspěšně zaútočil na Druhé patro!

S dílem zlého skřítky jste se mohli setkat minulý měsíc i na stránkách

17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání

17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání

17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání
17. číslo 25. vydání

jste se doopravdy (a nechali si od obou učitelek potvrdit, že rozhovor poskytly)...

Petr Ondryáš

Paní učitelka Pavλίna Maňasová - andulky

? Čím se živí?

! Prosem, mají rády jablíčka, okurky, mrkev, salát

? Co nemají rády?

! Nemají rády nudu, samotu, musí být pohromadě, potřebují pohyb.

? Zajímavá příhoda?

! Letos samička vyseděla tři mlád'ata, starali se o ně oba rodiče. Bylo to pěkné je pozorovat. Mám ještě korelu, ukázala jsem jí ty maličké a ona jim začala zpívat :-)

Paní učitelka Helena Křištofová - ježci

? Čím se ježek živí?

! V přírodě do jeho jídelníčku patří především žížaly, slimáci a drobný hmyz. Za noc spořádá 50 – 70 g potravy. Pokud jsou malí ježci narození v pozdním létě dokrmování uměle, aby v zimě nezahynuli, pak je to kuřecí maso s rýží, těstovinami, ovesnými vločkami, míchaným nebo natvrdo uvařeným vajíčkem, granulami pro kořata s obsahem kuřecího masa a speciálními granulami pro ježky. Plus vitamíny v podobě pasty nebo prášku.

? Co nemají rádi?

! Jsou to noční tvorové, tak by určitě nebyli rádi, kdyby je přes den stále někdo rušil. Určitě by se jim také nelíbilo, kdyby byli vnímáni jako hračka.

? Zajímavosti z ježčího života?

! Při a po západu slunce ježci běhají (rychlost 3,5 – 7 km/h), nosí si v tlamce noviny, listy, kousky větviček i látek do pelíšku, neskutečně při jídle mlaskají, sotva se nají, popojdou kousek od misky a usínají za hlasitého chrapotu. Mají výborný čich, cítí žížalu zahrabanou 3 cm pod zemí. Nám u stěny poskakovali na zadních nožkách, nevěděli jsme, co se děje, a on byl nad nimi 2 metry vysoko velký pavouk. Mají velkou sílu, dokáží odtlačit objemnou kartonovou krabici naplněnou namačkanými časopisy. Nikdy nevykonávají svou potřebu v pelíšku, mají na to „svá“ stálá místa. Rádi se válí v aromatických věcech – Aloisovy zelené bodlinky měl na svědomí předmět natřený zeleně, na kterém se ježek vyválel. Každý den je něco nového, Lojzík a Alois žijí svůj příběh☺

Červená omítka

Zlobiví skřítki byli v listopadu mimořádně aktivní. Pokud chodíte do školního bufetu, určitě jste si všimli červené omítky ve školním vchodu z Tyršovy ulice. Skřítki si hráli v kanceláři zástupců s vodou a zapomněli ji zastavit. Výsledek můžete vidět na vlastní oči. Co na to odborníci na záhady z 9. A?

Naše paní ředitelka chtěla nechat srýpnout novou omítku, abychom viděli, jak vypadaly stěny za vzniku školy. Stará omítka vypadá pěkně, je červená a na stropu jsou ornamenty. Uvidíme, jestli to přiláká novináře. Třeba nám naši předkové v omítce nechali nějaké zašifrované informace z průběhu stavby. Nové informace do dějepisu by neuškodily. Pan učitel by byl určitě nadšený a pak by nám o nich vyprávěl. *Silvestr Adámek*

Jednoho dne učitelé dostali chuť na prase a na pořádnou zabíjačku. Tak tedy přivezli prase a pustili se do toho v odlehlé části budovy (dnes prostor vedle bufetu). Všechno šlo docela dobře až na pár kapek krve na zemi a na stěně. Pak se jedna učitelka rozhodla, že někoho postříká krví, kterou měli v kýblu. Začala stříkat po všech, co stáli, a nakonec to skončilo celou červenou stěnou. Ředitel musel zasáhnout a přebarvit stěnu na bílo.

Vojta Syrovatka

K vedení školy se dostala zpráva, že v místech naproti bufetu byl před mnoha lety napsán vzkaz od tehdejšího vedení. Bohužel se nám ještě z paní ředitelky nepodařilo dostat, co by měl tento vzkaz obsahovat nebo čeho by se měl týkat. Ovšem podle spekulací by se údajně mohlo jednat o podzemní tunely pod školou vedoucí ke školnímu pokladu.

Patrik Židek

Omítka se sundává, protože barvy v naší škole se mění podle toho, jakou barvu má současný ředitel nejradši. A někdo chtěl taky zjistit, jakou barvu měl rád bývalý ředitel před x lety.

Petr Káňa

Ve škole byla poničena stěna, tak to dělníci chtěli opravit, sundávali starší nátěry a uviděli něco neskutečného. Viděli nádherné kousky kreseb starých více než 100 let. Tento objev byl jedinečný. Lidi tyto kresby moc neznají, a tak škola poskytne tento prostor jako expozici starých kreseb na zdech, které jsou pozlacené kvalitním zlatem. „Tento obraz kreslil druhý Picasso,“ říkal jeden z dělníků.

Jan Mazoch

Když paní bufetářky zjistily rapidní vzestup cen nájmu, málem se psychicky zhroutily. Jediná možnost byla hledat drahé kameny. První plán byl rozkopat podlahu, ale ten byl zamítnut, protože by byly zbytečné všechny ostatní plány, kdyby neměli bufet. Plán druhý byl rozkopat vstup do školy vedle bufetu. Tenhle plán byl stokrát lepší, tak se paní bufetářky pustily do práce. Po prvním týdnu těžebních prací musel být plán zastaven, protože byly nalezeny staré reliéfy na stropě. A tak díky rapidnímu růstu cen si otevřely školní muzeum.

Christian Svoboda

Svatý Martin

Jako každým rok se i letos uskutečnil Svatomartinský trh. V deset hodin přijel náš patron svatý Martin se svou družinou, požehnal náměstí a trhu, vyhlásil výsledky soutěže o nejlepší svatomartinskou husu. Tu tentokrát vyhrály dvě kuchařky z Fryčovic. Svatý Martin nám tentokrát dovezl sníh a hlavně velkou zimu, ale lidé neodolali a přišli se na trh podívat. Přece to je jen jednou ročně. *Karel Šindler 8. A*

❖ Myslím si, že když patronem Frenštátu je sv. Martin, tak by všichni se stejným jménem měli dostat na pódiu nějakou čokoládu a kousek upečené husy, když ten

náš patron má po stranách husy.

Dominika Motyková 6. C

❖ Myslím si, že by mohli mít nějaké dobré místo v průvodu.

Verča Vašutová 6. C

❖ Martinové by mohli mít všechno o polovinu levnější nebo dostat to, po čem nejvíc touží, nebo by se mohli projet na bílém koni od svatého Martina.

Kristýna Oprštěná 6. C

❖ Děti, které se jmenují Martin, by měly mít zdarma koš perníku.

Kuba Bartoš 6. C

❖ Martin, jelikož je to můj brácha, tak by neměl mít žádné výhody. Ale kdybych se jmenovala já Martin, tak by mělo být výhod hodně, např. zásoby sladkostí na celý rok a tak dále.

Lucie Seltenreichová 6. C

Jaký by to byl listopad bez slavného Martinského trhu?

Kdyby se nekonal Martinský trh jako každým rokem, určitě by lidem chyběl. Tento trh je každoročním zvykem, kde se lidé setkávají, aby se pobavili a něco i vypili. Letos nám svatý Martin přivezl konečně i sněhu. V minulých letech jsme byli bez sněhu, tak to bylo příjemné překvapení. Kdyby trh zrušili, byla by to velká škoda pro město i prodejce různých výrobků a pochutin.

Silvestr Adámek 9. A

Listopad by byl bez Martinského trhu velice nezajímavý. Martinský trh nám v tomto zachmuřeném období plném depresí přináší i štěstí a radost.

A pokud někomu nestačí veselá atmosféra, bohatě ho obšťastní svařák nebo medoviny, které je na Martinském trhu všude plno. Lidé zde mohou zapomenout na problémy a jen se radovat z této vydařené atmosféry.

Kristýna Trubačová 9. A

Je to každoroční slavnost, která se pořádá na svátek Martina. Na náměstí se sejde skoro celý Frenštát a okolí podívat se na trh a na Martina na bílém koni. Bez Martinského trhu by to nebyl podzim. Všichni se na ten svátek těší. Sejde se celá rodina a udělá se výborná kachna nebo husa. Kdyby to nebylo, byl by to jenom obyčejný podzim. Každý měsíc má nějaký svátek, na který se lidé těší, je to frenštátská tradice. A v pátek je na trhu nejlíp.

Tomáš Hrachovec 9. A

Když jsem procházela trh, náměstí plnil převážně prodej alkoholu a jídla. Martiňák je prostě Martiňák a k listopadu patří. Mohl by být častěji, ale to by nedopadlo asi dobře :-). Vždycky se sejdem s těmi, se kterými se buď nebavíme, nebo jsme se nebavili a díky dobré náladě se zase začneme bavit.

Lucie Kotrbová 9. A

Nocování Druhého patra

Poměrně pravidelnou akcí pro redaktory druhého patra bývá Nocování. Skoro pokaždé míváme hosta (tentokrát školní psycholožku Miroslavu Vojnovou), pak jsou na řadě palačinky, procházka ven (poslední dva roky s lampionem, na kterém je tajemná černá kočka). Potom se hrají na chodbě noční kuželky. Po pohádce se jde spát do malé tělocvičny. Ráno se vstává a po snídani se jde domů. Jak letošní Nocování viděli naši novináři?

Večer jsme přišli do školy, abychom se zde utábořili. Já vím, být ve škole i přes noc není moc záživné, jelikož nás štve po celý dlouhý den, ale s paní psycholožkou to bylo něco jiného. Hráli jsme v družině různé hry a začali jsme tím, že jsme dostali papír. Možná si myslíte, že ne ledajaký papír, ale byl to skutečně normální papír. Nakreslili jsme zvíře, o kterém si myslíme, že je nám svými vlastnostmi nejvíce podobné, a pak jsme si je mezi sebou ukazovali (někdy to byla docela sranda). Hráli jsme tedy hlavně stmelovací hry, protože jsme všichni „hrozně“ vytížení a moc se spolu neznáme. Pak jsme si hráli s kolíčky. Potom jsme každý napsali kladné a záporné stránky psaní do časopisu. Navzájem jsme si je řekli, hledali jsme nějaké společné a nakonec jsme se pokusili vyřešit ty špatné. Když se nám to povedlo, skončil program s paní psycholožkou, která odešla, a my jsme ještě dováděli v družině.

Lukáš

Jako každým rokem máme na Nocování s Druhým patrem na večeri

palačinky. I tento rok jsme provoněli školu spáleným olejem... Vše začalo tím, že pan učitel Ondryáš donesl tři dobré domácí marmelády a náš fotograf recept na palačinky. Těžká alchymie ovládla celou kuchyňku, a když bylo těsto hotové, šlo se smažit. Jak už to tak bývá, nám

holkám to šlo lépe a palačinky jsme měly krásné a dobré. Dokonce jsme byly tak dobré, že jsme palačinky otočily ve vzduchu a různě jsme je přehazovaly. Nakonec jsme palačinky namazali dobrými domácími marmeládami a pochutnali si.

Nikol

Asi kolem 11 hodiny večerní jsme se s ostatními redaktory vydali tmavými chodbami do 2. patra. Hráli jsme kuželky, které jsme ani neviděli. V prvním kole jsem shodila tenisovým míčkem tři kuželky, ostatní se v prvním kole nestrefili. V druhém kole jsem shodila taky nějaké kuželky a Nikol taky. Ve třetím kole se střelila do kuželek jen Nikol. Kluci se bohužel nestrefili ani jednou. Celou soutěž vyhrála Nikol a já jsem skončila druhá. Poté jsme se vrátili do přízemí školy. Kuželky mě velmi bavily a myslím si, že i ostatní.

Pavčina

Když jsme dohráli „noční bowling“, bylo mi jasné, že půjdeme spát.

„Ne, prosím, ne!“ řekla jsem si v duchu. Pan učitel řekl, že se budeme chýlit ke spánku. A tak jsme posbírali svíčky a já měla pocit, že jsem byla předtím až moc unavená, ale teď naprosto bdělá. Šli jsme do malé tělocvičny a chystali se na spaní, udělat si večerní hygienu a nachystat věci na pohodlné spaní ve škole. Pak jsme si lehli do spacáků a pan učitel nám vyprávěl pohádku o Červené Růžence a Šípkové Karkulce (sice nejsme malá mimina, ale stejně to bylo super). Pak jsme usnuli.

O OSM HODIN POZDĚJI...

Probudila jsem se. Bylo už skoro osm hodin a já jsem si uvědomila, že je po všem. Teď jen snídaně a bude po všem. Ale byla to pěkná noc...☺

Julie

Vstávali jsme asi v sedm, šli jsme se převléct a nasnídat. Na snídani byly křupavé rohlíčky s marmeládou. Najedli jsme se a rozdělili se, kdo co uklidí. Já jsem společně s Martinem a Lukášem uklízel malou tělocvičnu, kde jsme nocovali a pak jsme šli

uklízet kuchyňku. Jelikož jsme měli být v 8 hotovi, tak jsme museli fakt rychle makat. Jak jsme měli všechno uklizené, tak hurá domů...

Došel jsem na zastávku, podíval se do jízdního řadu a zjistil, že mi před pěti minutami odjel autobus a že další jede za necelou hodinu. Za půl hodiny jsem se vrátil na zastávku a čekal, než mi dojede další autobus. Domů jsem dojel až v devět. Byl jsem velice unavený, lehl jsem si do postele a spal až do šesti do večera.

Karel

Den otevřených dveří

Ve středu 23. listopadu proběhl v naší škole Den otevřených dveří. Na výběr bylo z mnoha programů, například chemické pokusy, ukázka zvířat, zpěv, práce redakce školního časopisu a podobné. Ve druhém patře se obchodovalo ve velkém. Po celé chodbě byly připravené stánky se širokým sortimentem. Prodávaly se svíčky, náramky, ale i různé tyčinky a preclíky. Když jsem šla kolem, volali na mě, ať si jdu něco

koupit. Pár stánků se nacházelo i v prvním patře u hlavního schodiště.

Byla sranda, když Nikol začala porovnávat stánky u nás ve škole a v Dubaji. Řekla, že v Dubaji na ně všichni křičeli, aby si šli něco od nich koupit, tady to bylo tišší. U hlavního schodiště každou hodinu (vždy o půl) vystupoval pěvecký sbor Švitorky. Zpívala jsem i já. V naší třídě se malovalo na obličej a

byly tam hry na interaktivní tabuli. Nezapomnělo se ani na velkou tělocvičnu, kde probíhaly různé hry a předával se tam Odznak všestrannosti olympijských vítězů. Tento rok se mi na Dni otevřených dveří hodně líbilo. Bylo to asi tím, že jsem jenom nechodila, ale že jsem i vystupovala a účastnila se různých aktivit. Ten den utekl rychleji, než jsem si dokázala představit. Užila jsem si to a doufám, že ostatní také.

Katka Jurečková 7. C

Proč se lidé vracejí?

Lidé se vracejí, protože je hezké zavzpomínat si na staré časy. Určitě všichni znáte ten pocit nostalgie, když přijдете do své staré školy nebo na místa, kam jste chodívali jako malí. Já si vzpomínky hodně pojím s hudbou. Když si pustím nějakou starší písničku, většinou se mi vybaví místo, kde jsem ji poslouchal. Někdy jen stojím nebo sedím a vzpomínám.

Patrik Židek 9. A

Lidé se vracejí většinou kvůli vzpomínkám nebo určitým lidem. Když se někdo například přijde podívat na Den otevřených dveří do školy, kde kdysi chodil, je to kvůli tomu, že v té škole strávil 9 let, jde o vzpomínky, které tam člověk zanechal. Vrací se na stará místa, kde kdysi byl, aby si připomněl chvíle, které už nezažije.

Denisa Oprštná 9. B

Lidé se vracejí na místa, kde byli, protože tam mají nějaké vzpomínky. Tyto vzpomínky mohou být dobré, ale i špatné. Někteří lidé se vracejí na místa svých starých dovolených, někteří na místa svých starých

zaměstnání, někteří dokonce do své staré školy.

Vojta Kurdel 9. A

Lidé se vrací z několika důvodů, třeba tam zanechali vzpomínky, nebo místo navštěvovali takřka každý den a zdá se jim, že jim to chybí. Například školu lidé navštěvují, protože tam chodili 9 let, měli tam kamarády a hodně zážitků.

Tina Šelepová 9. B

Proč jsem přišel na DOD (rozhovor sám se sebou)?

Kamile, proč jsi přišel?

Chtěl jsem se znovu setkat se starými známými a trochu si s nimi popovídat.

Po jaké době tu jsi?

Po třech měsících, ale přijde mi to jako celé roky.

A stále se ti tu líbí?

Moc schodů, ale jinak je to stará dobrá Tyršovka.

Dík za rozhovor, Kamile.

Není zač, Kamile.

Kamil Mrkvan

Já: Proč jsme přišla na DOD?

Já: Přišla jsem se podívat na mou milovanou Tyršovku, abych si zavzpomínala na ty krásné časy, kdy jsem se ještě nemusela tolik učit a číst povinnou četbu.

Já: Chtěla bych se tu vrátit?

Já: ANO, rozhodně ANO. Hrozně mi to chybí.

Já: Co jsem měla na Tyršovce nejradši?

Já: Moji třídu. Myslím, že jsme měli skvělý kolektiv. Taky mi chybí všichni učitelé a samozřejmě Druhé patro!

Já: Děkuji si za rozhovor.

Martina Vachalová

? Jak se cítíte ve staré škole?

Je to zajímavé být znovu na místě činu, připadám si ještě jako žák.

? Proč jste přišel?

Protože jsem si chtěl připomenout, jaké skvělé paní učitelky a učitelé tady jsou. Můj hlavní cíl byl setkat se s paní učitelkou Ondryášovou.

? Vráťte se sem někdy?

Určitě ano, na takovouhle školu se nedá zapomenout.

Ondra Polách

Rozhovor sám se sebou

? Zdravím, jak se jmenujete?

Jmenuji se Filip Petr.

? Proč jste přišel na DOD?

Chtěl jsem zavzpomínat na staré časy na této škole.

? Takže jste tady studoval?

Ano, ano studoval.

? Jak byste tuto školu ohodnotil, jaké na ni máte vzpomínky?

Na této škole jsem strávil čtyři roky, mám na ni veselé i smutné vzpomínky.

? Jaké například?

Třeba první den ve škole. To jsem si myslel, že vyučování začíná v osm. Vše bylo v pořádku až na to, že tady vyučování začíná v 7.50, takže první den na nové škole a já jsem přišel pozdě.

? Jak byste tuto školu ohodnotil?

Je to super škola se super učiteli.

? Takže ji doporučujete?

Určitě ano.

To bude vše, děkuji za rozhovor a na shledanou.

Na shledanou.

Filip Petr

? Proč jste přišli na DOD?

Protože jsem chtěla zavzpomínat na staré časy a popovídat si s učiteli.

? Je něco, co vám z této školy chybí?

Chybí mi učitelé, některé hodiny i někteří lidé.

? Chcete se sem ještě vrátit třeba na Den otevřených dveří?

Samozřejmě, příští rok mi to bude ještě vzácnější.

? Jak se tady znovu cítíte?

Dobře, je fajn zavzpomínat.

Eliška Tvarůžková

? Co tě dotáhlo ke Dni otevřených dveří?
Chtěl jsem se podívat na fyziku.
? Co tě tam zaujalo?
Proměnný rezistor.
? Byl jsi i v chemii?
Ano, byl. Vyzkoušel jsem zhasnout svíčku.
? Co tě ještě zaujalo na DOD?
Jak zpívala moje sestra.
? Koupil sis něco?
Ano, muffin.

Marcel Urbańczyk 5. B

Proč jsem přišel na DOD?

Nostalgie? No, dejme tomu. Neříkám, že by se mi nikdy nestýskalo. To ano. S některými přáteli, které jsem zde získal, se bavím dodnes. Zavzpomínal jsem, slzičku uronil. No, možná přeháním. Můžu jen tiše

závidět nové vybavení, kterého si dnešní studenti určitě ani neváží. Uznávám, že na mém kontě taky skončilo pár rozbitých židlí, stolů a kostí. Nikdo se mě tady neptal, jak se mám, co dělám. Což je dobře, dává mi to naději, že jsem byl zapomenut i se svými zlými skutky. A že jich nebylo

málo. Díra ve zdi, kterou jsme spáchali společně s Lopraisem, je již dávno zasádrovaná, pryč. Ale vzpomínky, ty mi zůstanou. A možná i pár učitelům. Děcka, neženěte se hned na ty střední. *Dominik Pokorný*

? Proč jsem přišla na DOD?

Dá se říct, že to beru jako tradici. Stále mám (kupodivu) tuto školu ráda a ráda se zde vracím.

? Změnilo se toho hodně?

Věřím, že ano. Mám takovou teorii, že po našem odchodu ještě stále někteří učitelé vstřebávají tu bolest, a tak si ji kompenzují radostí z nového vybavení (například 3D tiskárna).

? Co bych popřála Druhému patru do budoucna?

Ať hlavně přežije! Protože teď, když už má svůj vlastní QR kód, by škola přišla o obrovskou prestiž, kdyby vše zaniklo.

Zuzana Vachalová

Jak to chodí na střední škole?

Do školy vstávám v pět hodin. Někdy se mi fakt nechce, ale někdy vstanu dokonce ještě dřív. Mám celkem dobré známky. Není to o tom, že bych se začala učit, ale o tom, že jsem začala psát taháky.

Veronika Šaradyová

Vstávání na střední má i výhody, pokud chodíte na školu plnou holek. Nemusíte strávit v koupelně půl hodiny jen upravováním. Prostě jen vstanu, vezmu si snídani a jdu do školy. Těm holkám to tam udělá jen radost, že vypadáte hrozně ☺.

Eva Mačejná

Po základce se mi stýská. Měli jsme fajn třídu. Chybí mi hlavně kamarádi, ale i někteří učitelé, přestávky, bo jsme je měli delší. A mohla jsem hlavně déle spát a učení bylo o hodně méně. Na střední máme celkem fajn třídu, sice jsou tam i nějací divní, ale holky jsou fajn. Musím brzo vstávat, takže jsme celý den pak unavená.

Kiki Michnová

Jak se rodičům ze 2. A líbil Den otevřených dveří?

Lukáš Martinák: s mamkou jsme chodili do pater a potom jsem potkal bráchu.

Adam Tyleček: měl jsem tady babičku a Den otevřených dveří se jí líbil.

Šimon Kladiva: mamince se líbilo, jak jsme se učili a já vyhrál matematického krále. Pochválila mě a líbil se jí i Den otevřených dveří.

Jak se mi líbil Den otevřených dveří?

Martin Petr: jak jsem dělal v naší družině svíčky
Filip Zicha: líbilo se mi chodit do pater a kupovat různé věci.

Jakub Vařák: líbilo se mi, jak brácha prodával některé věci a dával mi i zadarmo.

Natálie Tobiášová: v ranní družině jsme si mohli vyrobit svícen.

Šimon Kladiva: líbila se mi chemie a pak jak jsme s Jendou chodili s magnetky.

Denisa Tichá: líbilo se mi, jak jsme vyráběli v chemii. (všichni 2. A)

Den otevřených dveří

Včera bylo dobře. Byla jsem s Naty vyrábět raketku z papíru, do které

jsme strčily brčko. A čím raketka doletěla nejdál, ten vyhrál. Potom jsme něco málo nakoupily a šly si sednout do tělocvičny a tam jsme byly celou dobu. Pak přišli od Naty kamarádi a byli jsme s nimi. Pak jsme šli na hřiště a dom.

Klára Veselá 7. A

Včera jsme s Dalíkem a Pavlem šli za panem Grófem dívat se na 3D tisk. Když jsme tam přišli, byla tam i paní ředitelka. Do tiskárny byl zadán program, aby vytiskl takovou tyčinku na klíče. Tiskl ji asi 25 minut. Byl jsem tam asi čtvrt hodiny a pak jsem odešel.

Honza Zátoupek 7. A

Já jsem byl celý den v chemii, bylo to tam super. Přišla tam i televize Beskyd a kamarád měl rozhovor. Přišlo tam přes 50 lidí, bylo to úžasné.

Martin Horečka 7. A

Líbilo se mi předávání odznaků a v přírodopise píscomili a strašilky. Chvilí jsem byla s kamarádkou u strašilek a jedna strašilka se nějak divně pohnula a my se lekly. V chemii se mi líbilo ohnivé písmo.

Marika Kňazovičová 7. A

Den otevřených dveří se mi líbil. Měli jsme zkrácené vyučování a to bylo super. Odpoledne jsem chodila po škole. Ke konci jsem hrála vybíjenou, kterou jsme vyhráli, dostali jsme pohár, diplom a lízátko. Tento den se mi líbil.

Barbora Krupová 6. C

Den otevřených dveří se mi líbil, prošla jsem skoro všechny třídy. Zkoušela jsem si keramiku a roli malíře, prodejce školního časopisu a redaktora. Hrála jsme vybíjenou a vyhráli jsme.

Valerie Petrová 6. C

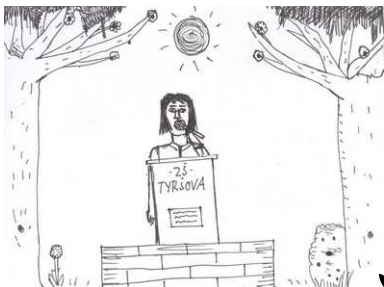
Po škole jsem šel do přírodopisu. Měl jsem tam svou želvu a taky jsem si udělal mýdlo. Potom jsme šli na vybíjenou, vyhráli jsme a dostali lízátko, diplom a samozřejmě pohár (putovní). Jak jsem přišel z vybíjené, zjistil jsem, že sestra otravuje moji želvu.

Jakub Bartoš 6. C

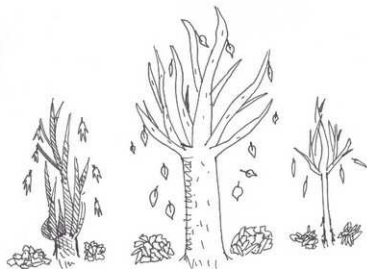
Můj jediný zážitek ze Dne otevřených dveří je jenom úžasná 3D tiskárna. Musím říct, že nikdy nepochopím, jak ty technologie jdou nahoru.

Pavel Fojtík 7. A

Po několika letech jsme opět na Dni otevřených dveří věnovali prostor Druhému patru. Návštěvníci si mohli vyzkoušet, jaké to je kreslit obrázky, dělat redaktora, být ve funkci vedoucího vydání, případně prodávat časopis. Cestu si k nám našli i bývalí redaktori nebo žáci, kteří do Druhého patra psali. Nezapomněli nic, ba s ubíhajícími lety se ještě zlepšili, přestože už do časopisu nepíší. Někteří se podívovali množství diplomů, které jsme za posledních pět let získali. Získali jsme je i díky nim, díky všem, kteří nám pomáhají. Děkujeme. Petr Ondryáš

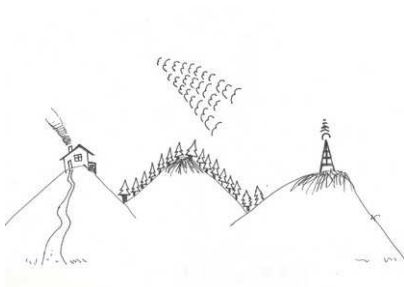

Vše v přírodě má svůj řád,

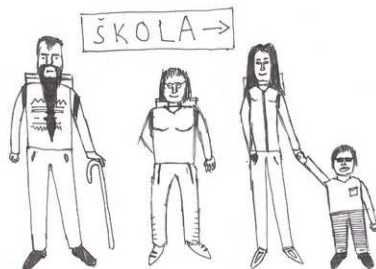

na podzim se vracejí

Komiks

na jaře přilétají ptáci,

do školy naši bývalí žáci.

Na vydání 143. čísla Druhého patra se podíleli: Nikol Reková, Katka Jurečková, Pavlína Kantorová, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát, Karel Šindler, Julie Šablaturová

Obrázky kreslili: Natálie Malíková, Monika Blažková

Fotografie: Dana Friedlová (str. 50), David Šrubař (str. 55), Pavlína Maňasová (str. 59), Karel Šindler (str. 56, 61-64, 66-70), Petr Ondryáš (str. 52-53, 57, 63, 65, 71)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

Komiks: Martin Kunderát

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

<http://www.zstvfren.cz>

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Vydáno 30. 11. 2016